

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝΑΓΗ ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Δὲν φθάνουν νὰ 'παινέσουνε τὸ νοῦ σου τὸ μεγάλο
τοῦ μαθητοῦ σου τοῦ μικροῦ λυπητεράι στροφαι·
δὲν κλαίγειςαι μ' ὅσα πικρά τραγούδια κι' ἂν σοῦ βγάλω
ἀκούρασσε διδάσκαλε τῶν ἀριθμῶν, σοφέ!

Σὰν ἄνθρωπο σ' ἐστόλιζαν μεγάλαι ἀρεταὶ
καὶ σὰν χρυσὸς διδάσκαλος ἐξήντα τόσους χρόνους,
σὰν ἄστρο ποῦ δὲν ἔχανε τὴ λάμψη του ποτέ,
ἐφώτισες κι' ἐδίδαξες πάππους, υἱοὺς κι' ἐγγόνους.

Εὐγνωμοσύνης λίθανον τὴ θλιθερή μου ρίμα
δεῖξου σοφέ διδάσκαλε ἀπὸ τὸ μαθητῆ·
ἢ δὲ πατρίς σου πάντοτε ἄς σέβεται τὸ μνημα
ποῦ κλεῖ τὴν ἀλησμόνητη σοφία κι' ἀρετῇ.

Γ. Μολφέτας.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν προέπεμψεν εἰς τὸν
τάφον ἡ ἡμετέρα πόλις ἐν τῶν σεβαστοτέρων καὶ
προσφιλεστέρων τέκνων τῆς Κεφαλληνίας, τὸν ἀεί-
μνηστον ΠΑΝΑΓΗΝ ΜΑΖΑΡΑΚΗΝ.

Γεννηθεὶς οὗτος κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1815 εἰς
Δειλινάτα καὶ μείνας ὀρφανὸς πατρός, ἐστάλη ὑπὸ
τῆς μητρός του εἰς Κέρκυραν ὅπου παρηκολούθησε
τὰ ἐγκύκλια μαθήματα τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας προω-
ρισμένος διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του εἰς ἃς
διεκρίθη, διωρίσθη ἐνταῦθα νεαρώτατος ἐπι-καθηγη-

τῆς τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν τῷ ἀρτισυστά-
τῳ τότε Λυκείῳ. Ἀλλ' ἔχων φυσικὴν κλίσιν εἰς τὰ
μαθηματικά, ἀνέλαβε τούτων τὴν διδασκαλίαν εἰς τὴν
διέπρεψεν ἐπὶ ἐξήκοντα ὅλα ἐτὴ διὰ τὸ εὐμέθοδον
τῆς διδασκαλίας του καὶ διὰ τὸν θερμὸν του ζῆλον
πρὸς τὸ κατῆκον, βαρυσταλῶν, ὅτε πρὸ δεκαετίας
ἀπεσῦρθη ἐκ τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ γήρατος.

Κατὰ χιλιάδας ἀριθμοῦνται οἱ μαθηταὶ τοῦ Μαζα-
ράκη ἐξ ὧν πολλοὶ ὑπερεβδόμηκοντούτεις ἤδη ἀξιο-
θέντες νὰ τῷ ἐμπιστευθῶσιν εἰς διδασκαλίαν καὶ τῶν
υἱοῦς των, τινὲς δὲ καὶ τοὺς ἐγγόνους των.

Οὐδεὶς τῶν καθηγητῶν ὑπῆρξε τόσον αὐστηρὸς
ὅσον αὐτός, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς μᾶλλον αὐτοῦ σεβαστὸς
καὶ ἀγαπατὸς μεταξὺ τῶν μαθητῶν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ
διδασκαλικοῦ του βίου μέχρι τοῦ θανάτου.

Ὁ Μαζαράκης δὲν ἦτο ἀπλοῦς καθηγητὴς μετα-
δίδων ξηρὰς μαθηματικὰς γνώσεις, ἦτο ἀληθὴς διδά-
σκαλος φέρων σύμφυτον τὴν δύναμιν νὰ ἐμπνέῃ εἰς
τοὺς μαθητὰς τοῦ τὰ εὐγενέστερα τῶν αἰσθημάτων,
τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

Πολλάκις ἐκ τῶν ξηρῶν ἀλγεβρικῶν τύπων, με-
τέπιπτεν, διδομένης καὶ ἐλαχίστης ἀφορμῆς, εἰς ἐν-
θουσιώδη λόγον περὶ πατρίδος καὶ ἐλευθερίας ἧς ἦτο
ἐμμανὴς λάτρης· καὶ ἦτον ἀληθῶς μάγος ἐν τῇ
ἐξάρσει του!

Οἱ λόγοι του ἀπλοὶ καὶ ἀπείριττοι ἐνεχαράσσοντο
βαθύτατα ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν μαθητῶν, διότι ἀπέρρεον
ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς καρδίας τοῦ διδασκάλου!

Δημοκρατικὸς μέχρι μυελοῦ ὀστέων, λόγῳ καὶ ἔρ-
γῳ ὁπαδὸς τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἰσότητος,
δὲς ἐπέστρεψε τὰ ἀπονεμηθέντα αὐτῷ παράσημα,
φρονῶν καὶ ἐξομολογούμενος εἰλικρινῶς εἰς τοὺς
μαθητὰς του, ὅτι οὐδὲν ἔπραξε πέραν τῶν ἐπιβαλλο-
μένων αὐτῷ καθηκόντων.

Ὁ βίος τοῦ Μαζαράκη ἦτο βίος ἀληθοῦς φιλο-
σόφου. Ἡ ἀπλότης του περὶ τὴν δίαιταν καὶ τὴν
περιβολὴν θά μείνῃ παροιμιώδης. Ἡ μετριοφροσύνη
του εἶναι πολλὰ συνηθισμένη γὰρ εὖρη μνηστῆς. Ἀπέχων

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛ. 2441 Φ30103

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ἀπὸ πάσης διασκεδάσεως ἢ καὶ ἀπλῶς κοινωνικῆς συγκεντρώσεως, ἦτο ἐξ ἄλλου ὁμιλητικὸς καὶ γλυκὺς εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως, ὅσοι τὸν ἐπλησίαζον, τρυφερὸς καὶ λεπτὸς εἰς τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων του.

Ὁ Μαζαράκης, οὐτινος ἡ εἰκὼν θὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτος ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν τῶν ἐπιζώντων μαθητῶν του, ἦτο ἀνὴρ ὑπέροχος καὶ διὰ τὴν μεγάλην του ἐπιστημονικὴν ἀξίαν καὶ διὰ τὸν ἀδαμάντινον χαρακτῆρα του.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ του θλιβόμεθα τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐκλεκτῶν τέκνων τῆς Κεφαλληνίας ἀφίνει κενὸν δυσαναπλήρωτον.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ

Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μεταστάντος ἡ κηδεία του ἐγένετο ἀπλουστάτη, ἐστόλιζεν ὅμως μεγαλοπρεπῶς ταύτην ἡ ἀληθὴς συγκίνησις τοῦ παρακολουθοῦντος πλήθους.

Κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σωροῦ του τρεῖς στέφανοι: εἰς τοῦ γυμνασίου Ἀργοστολίου εἰς ἐκ μέρους τῶν δικηγόρων καὶ ἕτερος τῶν συμπολιτῶν του.

Ἐπικήδειον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν κ. Ε. Κωνσταντακάτος.

ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ

Αἱ τελευταῖαι θελήσεις τοῦ ἀνδρὸς ἦσαν σύμφωνοι μετὰ τὰς ὑγιεῖς καὶ φιланθρώπους ιδέας του.

Δὲν εἶχε περιουσίαν μεγάλην, πᾶν ὅ,τι ὅμως διὰ τῆς ἐργασίας του τιμίως ἀπέκτησεν διαθέτει ὡς ἐξῆς.

Τὴν ἐπικαρπλίαν τῆς ὅλης κτηματικῆς περιουσίας του ἀφίνει εἰς τὴν σύζυγόν του ἐν ὅσῳ αὕτη θὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ ζωῇ.

Μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὴν μὲν ἐν Ἀργοστολίῳ οἰκίαν του μετ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων της, δωρεῖ εἰς τὸν στενὸν φίλον καὶ ἱατρὸν του κ. Δημήτριον Δαλλαδέτσημα, τὰ δὲ κτήματά του ἐν τῷ Δήμῳ Δελινητῶν ἐπίσης δωρεῖ εἰς τοὺς χωρικοὺς οἱ ὅποιοι τὰ εἰργάζοντο μέχρι σήμερον.

Παραγγέλει νὰ ἐξαφανισθοῦν ὅλα τὰ πιστώματα τὰ ὅποια εἶχε καὶ νὰ μὴ καταδιωχθοῦν ποτὲ οἱ ὀφειλέται του.

Τὸ δὲ ποσὸν τῶν ἐξ χιλιάδων δραχμῶν αἱ ὁποῖαι τοῦ εὑρέθησαν νὰ δοθῇ τὸ ἥμισυ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἐθνικοῦ στόλου τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα Κεφαλληνίας.

—××××—

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ. Λυπούμεθα πολὺ, συνάδελφοι Κεφαλλωνίτισσα, μὴ δυνάμενοι νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν. Μόνον ἐὰν εὐαρεστηθῇτε νὰ σᾶς γνωρίσωμεν θὰ ἔλθωμεν εἰς κάποιον συμβιβασμόν.

Τὸ Ζιζάνιον.

ΕΠΙ Τῆ ΑΦΙΞΕΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τὸ βασιλεῖμά μας τὸ χρυσὸ καλῶς τὸν ἐδεχτήκαμε
ποῦ χάρις στὸ ταξεῖδι του τὸ δίκη μας εὐρήκαμε
γιά τὴ Μακεδονία.

ἔμεῖς νὰν τήνε πάρουμε ἔκλεισε συμφωνία
ἀλλὰ τὸ νοῦ σας βρὲ παιδιά
μὴν ἐκτεθοῦμε! Τσιμουδιά!

Μὰ τί καπάτσος βασιλεῖς! Σὰ καθε του ταξεῖδι
ποτὲ δὲν ἔρχετ' ἀδινός. Πάντοτε κάτι δίδει
στὸ ἔθνος ποῦ τὸ κυβερνᾷ.
λὲς κι' εἶναι κόττα πεῦ γεννᾷ.

Καλῶς τὸν ἐδεχτήκαμε τὸν πολυχρονεμένον
πλυμένον, λουσμένον καὶ φρεσκοζουρισμένον.

—××××—

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ὅταν τ' ὠραῖο φόρεμά σου,
ἐκεῖνο τ' ὀλομέταξο φορεῖς,
καὶ κάνεις πρὸ γοργό τὸ πάτημά σου
καὶ μ' ὅλη τὴν ταχύτη προχωρεῖς,

Ἀκούω τὸ φροῦ φροῦ πεῦ με τρομάζει
καὶ κάνω τόπο, βάρδα, νὰ περνᾷς.

Ἄχ; Τίποτα ἐσένα δὲν μαλάζει!

Σὰν ἀπιαστο θεριὸ φυσομανᾷς!

Ἡλᾶν-Φλούκ!

—××××—

Σ' ΕΚΕΙΝΗ

Σὲ κόσμος μαγικὸ μὲ μύρια κάλλη,
σὲ κόσμος πεῦ δὲν γνώρισαν εἰ ἄλλαι,
σὲ βλέπω σὰν τὸ λουλούδι ν' ἀνθῇς.

Καὶ τὴν καρδιά πεῦ τρέμει μὲς στὰ στήθια
τῇ βώτῃ. Καρδιά πέ; μου στ' ἀλήθεια,
τί νειώθεις, τί σοῦ λείπει, τί ποθεῖς;

Κι' ἐκείνη μὲ παλμούς καὶ μὲ τραγούδια
μου λέει: ἀπ' ὅλα τὰ ὡμορφα λουλούδια
π' ἀνθοῦν στὴ νέα πλάση τῇ χρυσῇ,
ἤθελα τὸ καλλίτερο σιμά μου...

Ἄχ! τὸ λουλούδι πεῦ ζητᾷ ἡ καρδιά μου
αὐτὸ 'σαι Σὺ!

Ἡ μαύρη γάτα!

—××××—

Σ' ΕΝΑ ΓΕΡΟΝΤΑ

Δυσκόλως μεταβάλλονται τῆς φύσεως εἰ ὅροι
μὴν ἀνεβένῃς τὸ λοιπὸν ἐκεῖνο τ' ἀνηφόρι.
Ἀδίκως βασανίζεσθε καὶ τὸν καιρὸ σας χάνετε.
ἔδῳ τὸ πορτεφόλι σας ὑπ' ὅφιν δὲν λαμβάνεται.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

3013 TAB 001

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τραγούδι σκοτεινόν
περὶ τῶν παγανῶν.

Τώρα τὸ σαραντάμερο, πολλοὶ θὰ τὸ γνωρίζουν
πῶς βγαίνουνε τὰ παγανὰ στὸς δρόμους καὶ γυρίζουν.
Τὰ παγανὰ τὰ συναντᾷς ὅπου καὶ νὰ πηγαίνης·
ἄρκει νὰ δῶσης προσοχὴν καὶ τὰ καταλαβέης.
Εἶν ὄρνις ποῦ ἐλεύθερα μέρα καὶ νύχτα βγάνει
κι' εἶναι πολλὰ στὸν τόπο μας κι' ἀπὸ τὰ δύο γένη.

Ὅσο κι' ἂν εἶναι ὄρνεα μ' ἄλλη μορφή καὶ τρόπον,
ἀπάνου κάτου μιᾶζουμε κι' ἐκεῖνα σὰν το' ἀνθρώπους
γιατ' εἶναι ζῶα ὁχληρὰ, μεμίας ἀνεχρείαστα
καὶ ἐν ἡμέραις ἐκλογῶν δειλὰ κι' ἀνευθρίαστα.
Κι' ἐμεῖς ἐκεῖνο φθάνουμε κι' ἐμᾶς ἐκεῖνο φθάνει,
τί παγανὸ, τί ἀνθρώπος ὅλο τὸ ἴδιο κάνει

Κι' ἐκεῖνα σὰν τὸν ἀνθρώπο κυττᾶνε τὴ δουλειὰ τους
καὶ γιὰ τὸ νιτρίσει τους φρίγουν τὴν κοτσιλιά τους.
Κι' αὐτὰ καθὼς οἱ πλούσιοι μας στενόχωρα περνᾶνε
ὅλο πρὸ πλούσια νᾶνε.

Κι' αὐτὰ καθὼς πλουτένουνε ἀμέσως συνηθᾶνε
τὰ παγανὰ τὰ πρὸ φτώχας ποτὲ νὰ μὴ βεηθᾶνε!

Σὲ κάθε δρόμο καὶ στενὸ,
σὲ κάθε μονοπάτι,
θὰ συναντήσης παγανὸ
ποῦ θὰ σοῦ μπῇ στὸ μάτι.

Ὅπου κι' ἂν πᾶς κι' ὅπου σταθῇς, θ' ἀκούσης τὴν ἀντάρατους
καὶ μοναχὰ ὁ καφενὴς δὲν ξέρει τὴν πεντάρτα τους.

Τὰ παγανὰ εἶναι πολλὰ. Ποῦ νὰ σᾶς τὰ μετράω!
Ὅλες τὶς ὥρες δυστυχῶς ἀπάνου τους κουτράω!
Δὲν σὲ δαγκᾶνε φανερά καὶ δὲν τὰ συλλογιέσαι
σὲ τρῶνε ὅμως βαθμηδὸν ποῦ δὲν τ' ἀνανογιέσαι.
Γιομάτος εἶν' ὁ τόπος μας ἀφ' τὴν πληγὴν ἐτούτη·
ὅπου γυρίζουν παγανὰ ἐκεῖ καὶ μούχλια πλούτη.
Ὅπου ἀκούσης παγανὸ γιὰ χρῆμα νὰ οὐρλιάζη
ἐκεῖ πεθενεὶς ζωντανὸς κι' ἡ φτώχεια σ' ἀλαλιάζει.

Ἡ ἐποχὴ τῶν παγανῶν εἶναι κι' ἡ καλλιτέρα·
βγαίνουν καὶ σουλατσάρουνε κόρες μὲ τὴ μητέρα.

καὶ ὅπως συνειθίζεται κι' ἐδῶ καὶ στὸ Ξηρόμερον,
ἀκολουθεῖ τὸ παγανὸ τὸ ἐνδιαφερόμερον
καὶ γίνεται τὸ ραντεβού αὐτῶν ποῦ πιθιμίζονται,
καὶ τὰ φτερά τινάζονται καὶ ἡ ὁρὴ κρεμιζώνται.

Αὐτὲς τὶς ὥρες πανταχοῦ τὰ παγανὰ ξαφνίζουνε
εἶναι κι' ἐκεῖνα τοῦ συρμοῦ καὶ πᾶνε καὶ ψωνίζουνε!

Τὰ ζῶα τὰ σιχαμερὰ,
συνήθησαν κι' ἐκεῖνα
τὶς πιρῦμες καὶ τὰ μπολερά
καὶ τὰ φουλὰρ τὰ φῖνα!

Θέλουν κι' αὐτὰ τὴν κόρτε τους τὰ φασαμέν γιαλιά τους,
καὶ μὲ τὴ μόδα κάνουνε ὡς καὶ τὴν κοτσιλιά τους.

Μὰς ἤλθανε τὰ παγανὰ
τῆς φύσεως τὰ τέρατα,
μὲ τὰ μεγάλα τὰ φτερά
μὲ τὰ μεγάλα κέρατα.

Πολλὲς φορές τὰ θαύμασα στὸ δρόμο ποῦ τὰ εἶδα,
πολλάκις τὰ ἐξύμνησα μὲ τὴν ἐφημερίδα,
πολλὲς φορές ἐγέλασα μὲ τὰ τρελλὰ παιγνίδια τους
καὶ μὲ τὴ σούστα τοῦ συρμοῦ ποῦ σφίγγει τὰ παῖδιά τους!

Πολλὲς φορές 'καμάρωσα τὰ γέλοια τους τ' ἀθῶα
πολλὲς φορές ἐθύμωσα, γιατί νὰ εἶναι ζῶα
καὶ νὰ μὴν ἔχουνε μιλιὰ σὰν τοὺς ἀνθρώπους νᾶνε
μαζὺ μας νὰ ξεδόνουνε καὶ νὰ φαρμανᾶνε
ἀφοῦ κι' ἐκεῖνα ἔχουνε τὰς κλίσεις τὰς ὁμίας
τοὺς πόθους, τὰ ἰδανικά καὶ τὰς ἐπιθυμίας!

Τὸ παγανὸ τὸ θυλυκὸ,
εἶν' ἔμορφο δὲν εἶν' κακό.

Εἶναι σὲ κέφι πάντοτε· τίποτε δὲν τὸ πλήττει·
τσιμπάει χίλια πράματα μὲ τὴν κυρτὴν τοῦ μύτη·
Χορεύει, ἐρωτεύεται, μεθύσκειται, μεθύσκει
κι' ἐν τῇ αἰσθησίᾳ του τὴν εὐτυχίαν βρίσκει·
ἐκ λύπης τὴ φτεροῦγα του ποτὲ του δὲν μαῶδαι
βλέπει πῶς τὸ πειράζουνε κι' ἐκεῖνο τραγουδάει!

Τώρα τὸ σαραντάμερο τὰ παγανὰ γυρίζουν
τὰ θηλυκὰ χρεεύουνε τὰ σερνικά γαυγίζον.
Τὰ παγανὰ γυρίζουνε κοπάδια μὲς τὸ δρόμο
κι' οὔτε κλητῆρες σκιάζονται, οὔτε τὸν παιδονόμο,
παρὰ ταιριῶν κρῶν κρῶν τὸν ἑνὸς καὶ τὸν ἄλλο
καὶ γίνεται τὸ καλὸ καὶ κρῶν τὸν μετὰ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ Αἰγυπτίου

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ θεάτρου παρεχώρησε τὸ θέατρον εἰς τὸν ἐργολάβον κ. Μπαρτολί ὁ ὁποῖος λίαν προσεχῶς υπέσχεθῇ νὰ φέρῃ θιάσον ἰταλικῆς ὀπερέτας καλῶς κατηρτισμένον ἐκτελοῦντα διάφορα νέα ἔργα.

Ὁ αὐτὸς ἐργολάβος ἀποτανθεῖς πρὸς τοὺς νέους δημοτικοὺς συμβούλους καὶ τὸν νέον δήμαρχον ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν τοῦ δήμου μόνον ἐάν ἐπιδοκιμασθῇ ὁ θιάσος.

Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ὁ φιλόμουσος κόσμος δὲν θὰ ἀρνηθῇ τὴν συνήθη εἰσφορὰν του διὰ τὸ θέατρον ἀφοῦ τοῦτου ἐλλείποντος εἴμεθα καταδικασμένοι εἰς τὴν διὰ βίου κοντσίναν!

Τὸ ἐν Κεφαλληνίᾳ Β. προξενικὸν πρακτορεῖον τῆς Ἰταλίας εἰδοποιεῖ ὅτι ἀπὸ σήμερον ἐκποιοῦνται εἴτε τμηματικῶς, εἴτε συλλήβδην, τὰ ἐξαρτήματα τοῦ εἰς θέσιν Ἁγίου Γεωργίου ἐσχάτως ναυαγήσαντος ἰταλικοῦ πλοίου « Λόλα »

Ἀπεβίωσεν ἐν τῷ ἔαρι τῆς νεότητός του προσβληθεὶς ὑπὸ ἀνιάτου νοσήματος ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόπονος νέος Γεράσιμος Σ. Νικολετάτος βυθίσας εἰς ἀφατον θλίψιν ἀγαπητοὺς γονεῖς καὶ ἀδελφοὺς οὓς ἐγκαρδίως συλλυπούμεθα.

ΣΤΟΥ ΜΑΡΚΕΤΟΥ. Φανέλες ὁλων τῶν χρωμάτων πρὸς 40 λεπτὰ τὸ μπράτσο. Πρωτοφανὴς εὐκαιρία.

ΕΣΤΑΝΤΑΝΕ

Θέλεις νὰ κάμῃς ρούχα μὲ πρᾶγμα νουβωτέ, κομφά, καλοραμμένα νὰ μὴ χαλοῦν ποτέ;
Θέλεις νὰ κάμῃς ρούχα ποῦ ὅταν τὰ φορεῖς οἱ ἄλλοι νὰ σοῦ λένε « Λαμπρά! Νὰ τὰ χαρῇς! »
Θέλεις νὰ κάμῃς ρούχα στὸ μάτι νὰ χτυπᾷς;
Μόνον στοῦ Ματαράγκα σοῦ συνιστῶ νὰ πᾶς;
Ἐκεῖνος εἶν' ἀπ' ὅλους τεχνήτης ἀληθὴς μόνον αὐτὸς σὲ κάνει νὰ εὐχαριστηθῇς.

ΕΞΑΝΩΦΕΛΗ ΚΑΙ ΕΞΑΝΩΦΕΛΙΝΗ

Φάρμακα ἀλάνθαστα κατὰ τῶν πυρετῶν ἰδία τῶν ἐλωδῶν. Ἡ μὲν ἐξανωφελὴ συντεθειμένη εἰς καταπόνημα εἶναι ἐν χρήσει δι' ἐνήλικας ἡ δὲ ἐξανωφελίνη συντεθειμένη εἰς σιρόπιον εὐληπτον, εἶναι ἐν χρήσει διὰ παῖδας.

Πωλοῦνται εἰς τὸ φαρμακεῖον Σ. Μάνεση, μόνος ἀντιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι Γεώργ. Τυπάλδος

—XXXX—

ΚΛΗΣΙΣ.

Γερασίμου Ἰγγλέστη π. Κωνσταντίνου κατείκου Ἀργοστολείου.

Κ α τ ἄ

Γεωργίου, Λάμπρου, Δημητρίου καὶ Σπυραγγέλου ἀδελφῶν Βαγγελιάτων π. Ἀνδρέου ὡς κληρονόμων τοῦ ἀπεβιώσαντος πατρὸς των Ἀνδρέου Βαγγελιάτου κατείκων Τρωϊανάτων, τῶν Δημητρίου καὶ Σπυραγγέλου ἀπόντων καὶ ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Ἀργοστολείου.

Οἱ ἐναγόμενοι ὡς κληρονόμοι τοῦ ἀπεβιώσαντος πατρὸς των Ἀνδρέου Βαγγελιάτου μοὶ ὀφείλουν δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 34,430 ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1888 συμβολαιογραφικοῦ ὁμολόγου τοῦ Συμβολαιογράφου Σπυρ. Μαρκέτου κεφαλαιὸν δραχ. 550 καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν πρὸς 10 0)0 μίᾳ δεκαετίᾳ, μέχρι σήμερον ἑτέρας δραχ. 500.

Ἐπειδὴ δὲ παρῆλθεν ἡ πρὸς πληρωμὴν ταχθεῖσα προθεσμία, εἰ δὲ ἀντίδικαι διστροποῦσιν.

Διὰ ταῦτα.

Καλῶ αὐτοὺς νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐμπρεθέσμως ἐνώπιον τοῦ ἄνω Δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς παρούσης καὶ

Ἐξαίτεῦμαι.

Νὰ υποχρεωθῶσιν οἱ ἀντίδικαι διὰ τῶν ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης αἰτίαν νὰ μοὶ πληρώσουν ἐπιμεριστικῶς δραχ. 550 τοὺς τόκους αὐτῶν μίᾳ δεκαετίας μέχρι σήμερον ἑτέρας δραχ. 550 καὶ ἀπὸ σήμερον μέχρι πληρωμῆς.

Νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη καὶ Νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ τῆς ἀποφάσεως ἐκτέλεσις.

Ἀργοστόλιον τῇ 13 Νοεμβρίου 1903.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος Ἠλίας Φωκᾶς.

—XXXX—

Α Γ Ω Γ Η.

Σωκράτους Ροκοτᾶ π. Μιχαήλ, ἐμπόρου κατείκου Ἀργοστολείου.

Κ α τ ἄ

Κλεομένους Γεωργιάτου Δεσαλέρνου ἐμπόρου, κατείκου Καρυᾶς Δήμου Ἀσσοῦ καὶ νῦν ἀπόντος καὶ ἀγνώστου διαμονῆς. Ἐνώπιον τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἐναγόμενος ἐμπορὸς ἐξέδωκεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὲρ ἐμοῦ τὸ ἀπὸ 3 Μαΐου 1901 ἐμπορικὸν εἰς διαταγὴν γραμματίων φράγκων χρυσῶν 390, δι' ἃξίαν ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐξ ἐμοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐμπορίας του, πληρωτέον τὴν 3 Ἰουνίου 1901.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐπλήρωσε πρὸς ἐμὲ εἰσέτι τὸ αὐτὸ γραμματίον ἐπεμένως εὐθύνεται εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ μετὰ τοῦ τόκου ἀπὸ τῆς λήξεως.

Καλεῶμεν αὐτὸν ἐμπρεθέσμως ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω Δικαστηρίου καὶ αἰτοῦμεν.

Νὰ καταδικασθῇ καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως νὰ πληρώσῃ ἡμῖν τὰ ὡς εἴρηται φράγκα χρυσᾶ 390 ἢτοι ἰσότιμον αὐτῶν δραχ. 592 καὶ 80)00 διατιμομένου ἐκάστου φράγκου πρὸς δραχ. 1, 52 ἐντόκως πρὸς 10 0)0 ἐτήσιως ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1901 ἄχρι ἐκτίσεως καὶ τὰ ἐξόδα, κηρυττομένης τῆς ἀποφάσεως προσωρινῶς ἐκτελεστέας.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 1 Νοεμβρίου 1903.

ἸΑΚΩΒΑΤΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΝΟΙΣ ΔΕΟΝΤΟΣ Ν. Β. ΕΠΙΤΕΛΕΣΑΝ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ